

TCO

Datum
2008-12-16
Ert datum
2008-11-04

Vår referens
Dnr 2008-11-0038
Er referens
08-0140

GENOMFÖRANDE AV TJÄNSTEDIREKTIVET (Ds 2008: 75)

Övergripande

Stora delar av ST:s verksamhetsområde berörs framför allt indirekt av tjänstedirektivet; genom de konsekvenser som genomförandet av direktivet får för myndigheter och deras anställda. Därför ägnas den största uppmärksamheten åt denna aspekt i STs yttrande.

Inledningsvis vill vi dock understryka att ST **stöder** den linje som TCO (m.fl.) hittills drivit, och som innebär att förslagen i departementsskrivelsen kompletteras med krav på att det alltid ska finnas en representant i Sverige som har behörighet att företräda företaget och företa de rättshandlingar som verksamheten i Sverige kräver. Med nuvarande utformning skulle föreliggande förslag annars leda till svårigheter att förhandla och träffa kollektivavtal med gästande företag i Sverige. Det måste också finnas en motpart för den som vill göra gällande rättsliga anspråk.

ST **stöder** också förslagen från TCO om en lagstiftning där det tydligt framgår vilka verksamheter, sektorer och områden som är undantagna dels från direktivet i dess helhet, dels från friheten att tillhandahålla tjänster. Sådana lagförslag ska förstås i sin tur remissbehandlas och diskuteras brett innan de beslutas, enligt vanlig ordning.

Regler om så kallat tyst beviljande

Av tjänstedirektivet (artikel 9.1) följer att en medlemsstat i vissa fall får uppställa krav på tillstånd för tillträde till och utövande av tjänsteverksamhet i ett land. Krav på tillstånd får t.ex. uppställas av hänsyn till allmänintresset. Enligt departementsskrivelsen visar EG-domstolens praxis att bl.a. folkhälsan, konsumentskyddet, djurhälsan och visst miljöskydd kan anses utgöra grund för sådan hänsyn till allmänintresset. Ytterst är det dock upp till medlemsstaterna att utifrån politiska överväganden motivera sina krav och argumentera för sin ståndpunkt; någon slutgiltig ”lista” finns inte.

Departementsskrivelsen anger några utgångspunkter för det administrativa förfarandet kring tillståndsgivningen i de fall krav enligt ovan förekommer. En sådan är regeln om så kallat tyst beviljande, som innebär följande: en ”rimlig” tidsfrist för tillståndsgivningen fastställs och offentliggörs i förväg, myndigheten får möjlighet att förlänga tidsfristen ”en gång och under begränsad tid” under pågående förhandling, tillståndet anses beviljat om inget annat meddelats inom den angivna tidsfristen.

Regeln om tyst beviljande torde vara artsfrämmande inom svensk förvaltningsrätt. Möjligheten att uppställa tillståndskrav är begränsad till fall av hänsyn till allmänintresset, och därmed viktiga värden som hälsa, konsumentskydd och miljö. Det är alltså viktiga avvägningar som ska göras vid tillståndsgivning. Mot bakgrund av detta är det tveksamt om

ett tyst beviljande enligt ovan ger utrymme för tillräckliga hänsynstaganden vid sådana avgöranden. I princip skulle ju ett tillstånd kunna utfärdas trots att det står i strid med "allmänintresset", helt enkelt p.g.a. att en myndighet inte haft möjlighet att hinna behandla ett ärende i tid.

Det är visserligen beklagligt om myndigheter inte håller i förväg uppsatta tidsfrister, men än värre vore om detta skulle leda till försummande av hänsyn gentemot viktiga samhällsintressen. Med nuvarande utformning ökar risken för sådana försummelser. Om alltför långa handläggningstider är, eller befaras bli, ett problem som hindrar etablering av företagande så borde detta istället ses som en resurs- eller kompetensfråga hos de ansvariga myndigheterna.

ST anser att regeln om tyst beviljande i första hand bör **omprövas** mot bakgrund av ovanstående. Om regeln ändå genomförs anser ST att konsekvenserna bör följas upp noggrant och tillämpningen regeln utvärderas så fort tillräckligt underlag föreligger.

Inrättande av gemensamma kontaktpunkter.

För att underlätta tillståndsförfaranden för tjänsteleverantörer och tillhandahålla information till både tjänsteleverantörer och –mottagare så ska gemensamma kontaktpunkter inrättas. Syftet är att alla parter bara ska behöva vända sig till en enda instans vid behandling av ett ärende. Kommerskollegium föreslås i samverkan med Verket för näringslivsutveckling och Konsumentverket ansvara för att utveckla en svensk kontaktpunkt inom ramen för en webbplats på Internet. Respektive behörig myndighet ansvarar dock för den ärendehandläggning som innebär myndighetsutövning.

Det är i sig positivt att servicen utvecklas: med föreliggande förslag kan tillgängligheten förbättras samtidigt som förfarandet förenklas och den enskildes/företagets insyn i processen förstärks. Ur ett anställdaperspektiv finns dock behov av att göra vissa förtydliganden i god tid innan verksamheten startar. Det är avgörande att varje anställda vid varje givet tillfälle i arbetet vet vem som är uppdragsgivare, vem som har arbetsgivaransvar och vilken befogenhet man har som anställd. Det är också viktigt att beslutsvägarna, t.ex. vid arbetets fördelning och förläggning, är klara och inte blir svårgenomskådliga vid ett långtgående samarbete mellan olika arbetsgivare.

Fackförbundet ST

Annette Carnhede
Ordförande

Roger Syrén
Utredande ombudsman